

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Kt.br. 99/4835
U Podgorici, 01.06.2010.godine,

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, u vijeću sastavljenom od sudije Tabaš Predrag, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Harčuković Vojislava i Mrlović Milovana, kao članova vijeća, uz učešće Novčić Slobodanke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih POPOVIĆ SLOBODANA, BULATOVIĆ NADE i NENADOVIĆ DEJANA, zbog krivičnog djela neovjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika i dr, po optužnici ODT-a Podgorica Kt.br. 1282/05 od [redacted] godine, nakon održanog javnog glavnog pretresa, u prisustvu zastupnika optužbe Ana Radović-zamjenika ODT-a Podgorica, optuženih i njihovih branilaca adv. Lukšić Dušana i adv. Igora Ivanovića iz Podgorice, dana 01.06.2010.godine, donio, a dana 04.06.2010 godine javno objavio,

P R E S U D U

Optuženi:

- 1. POPOVIĆ SLOBODAN**, od oca Petka i majke Jovanke, rođene Bogičević, rođen 16.07.1944. godine u Podgorici, sa prebivalištem u Podgorici-ul. Oktobarske Revolucije br. 90, završio ekonomski fakultet, zaposlen, udovac, otac dvoje djece, vojsku služio 1967 i 1968. godine, državljanin RCG, neosudjivan.
- 2. BULATOVIĆ NADA**, od oca Vasilija i majke Novke, rođene Pavičević, rođena 21.07.1962. godine u Danilovgradu, sa prebivalištem u Podgorici-Vranjske njive bb, završila višu ekonomsku školu; udata, majka dvoje djece, državljanin S i CG, neosudjivana
- 3. NENADOVIĆ DEJAN**, od oca Vasilija i majke Radmile, rođene Radoman, rođenog 10.10.1964. godine u Podgorici, sa prebivalištem u Podgorici-ul. Kozaračka br. 33, završio srednju školu, zaposlen, oženjen, otac dvoje djece, vojni rok služio 1983. i 1984 godine, državljanin RCG, osudjivan i to presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 99/4835 od 24.01.2003. godine, zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja iz čl. 172. KZ RCG, te da mu je izrečena uslovna osuda tri mjeseca zatvora uslovno na jednu godin i presudom istog suda K.br. 07/463, od 26.11.2008. godine, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl. 420. st. 2. Krivičnog zakonika, kojom je osudjen nakaznu zatvora u trajanju od tri godine i tri mjeseca.

Na osnovu čl. 363. st. 1. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku.

OSLOBADJAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

Tokom 2003. godine u Podgorici, u svojstvu odgovornih lica i to optuženi Popović Slobodan u svojstvu pomoćnika direktora Sektoraj za ekonomsko komercijalne poslove JP "Vodovod i

"kanalizacija" u Podgorici i optužen ~~Nenadović Dejan~~ u svojstvu blagajnika u tom preduzeću, kršenjem Uputstva o radu restorana društvene ishrane JP "Vodovod i kanalizacije" od 15.04.2002. godine, a optuženi Popović Slobodan i propuštanjem dužnosti nadzora, očigledno nesavjesno postupali u vršenju službe, iako su bili svjesni, bili dužni i morali biti svjesni, da usled toga može nastupiti imovinska šteta za navedeno preduzeće, a optužena Bulatović Nada obavljajući ~~poslove šefa restorana računopolagača~~, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist prisvojila novac koji je povjeren na radu, na način što je sačinjavala i potpisivala službene isprave sa neistinitim podacima-otkupne listove o navodnoj kupovini poljoprivrednih proizvoda koje je optuženi Popović Slobodan ovjeravao svojeručnim potpisom bez prateće dokumentacije-ulaza robe poljoprivrednih proizvoda u restoran, a optuženi ~~Nenadović Dejan~~ na osnovu tako sačinjene fiktivne dokumentacije isplaćivao gotov novac od dnevnog pazara iz blagajne i sa žiro računa preduzeća optuženoj Bulatović Nadi, zatim sačinjavao naloge blagajne za isplatu po osnovu otkupnih listova, koje je naloge svojeručnim potpisom ovjeravao optuženi Popović Slobodan, na osnovu čega je optužena Bulatović Nada preuzela i prisvojila novac u ukupnom iznosu od ~~102.001,31~~ eura, u kojem iznosu je za preduzeće JP "Vodovod i kanalizacija" nastupila imovinska šteta;

- čime bi optuženi Popović Slobodan i Nenadović Dejan izvršili krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika, a optužena Bulatović Nada krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakona RCG.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom ODT-a Podgorica Kt. br. 1282/05 od 23.01.2006. godine, stavljeno je na teret optuženim **POPOVIĆ SLOBODANA, BULATOVIĆ NADE I NENADOVIĆ DEJANA**, optuženim Popović Slobodanu i Nenadović Dejanu stavljeno je na teret da su izvršili krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika, a optuženoj Bulatović Nadi krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. KZ RCG. Zastupnik optužbe je do završetka glavnog pretresa i predložio sudu da optužene oglasi krivim i osudi po zakonu.

Branilac optuženih Popović Slobodana i Bulatović Nade adv. Dušan Lukšić je u završnim riječima naveo, da u postupku nije dokazano da su optuženi izvršili krivična djela za koja su optuženi, a iz razloga što je bitan element bića krivičnih djela koji se optuženima stavlja na teret i taj da je posledica izvršenja tih krivičnih djela nastupanje štete, što u postupku nije dokazano, jer iz nalaza i mišljenja finansijske struke koji je iscrpno dat i pri kom nalazu je vještak ostao naglavnom pretresu izričito proizilazi da javno preduzeće Vodovod i kanalizacija, kao oštećeni u predmetnoj krivično pravnoj stvari nije pretrpjelo nikakvu štetu u finansijskom smislu u vremenskom periodu koji se optužnicom optuženima stavlja na teret. Branilac je dalje naveo, da u odnosu na krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. KZ RCG, provedenim dokazima nije utvrđeno da je optužena izvršila i ovo krivično djelo, a kako to proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka Janković Zorana i Janketić Zorana, neposrednih rukovodilaca preduzeća. Na kraju je predložio da sud optužene Popović Slobodana i Bulatović Nadu oslobodi od optužbe.

Branilac okrivljenog Nenadović Dejana adv. Igor Ivanović je u završnoj riječi naveo, da u postupku nije dokazano da je optuženi Nenadović Dejan izvršio krivično djelo za koje je optužen, naprotiv u postupku je dokazano da je optuženi u svemu postupao shodno validnoj finansijskoj dokumentaciji po nalogu svojih pretpostavljenih, što je potvrđeno prije svega iskazom svjedoka Zorana Jankovića dugogodišnjeg direktora Vodovod i kanalizacija i konačno da u konkretnom slučaju nije nastupila bilo kakva imovinska šteta za oštećeno preduzeće Vodovod i kanalizacija, pa je predložio da sud okrivljenog oslobodi od optužbe.

Optuženi Popović Slobodan je u navodima svoje odbrane kako u prethodnom postupku, tako i na glavnom pretresu naveo, da već 15 godina radi u javnom preduzeću "Vodovod i kanalizacija" i to na mjestu pomoćnika direktora sektora za ekonomsko komercijalne poslove, u sastavu kojeg sektora posluje i restoran društvene ishrane od 2002. godine, čijim radom on nesporedno rukovodi, da se radi o restoranu zatvorenog tipa, koji ne posluje na komercijalnoj osnovi, da se roba potrebna za rad restorana nabavlja od pravnih lica i to od 6-7 firmi sa teritorije Opštine Podgorica, kao i raznih fizičkih lica, da se nabavka robe od pravnih lica navlja uglavnom preko računa, da se plaćanje nekim preduzećima vrši i putem konpenzacija, prebijanjem računa Vodovoda po osnovu duga za vodu tih preduzeća. Optuženi je dalje naveo da su u toku 2003. godine kao i ranije, u restoranu društvene ishrane, prvenstveno pružane usluge radnicima u vidu doručka, spremni su obroci radnicima na terenu u drugim dislociranim objektima, koji posluju u okviru preduzeća Vodovod i kanalizacija, da su u restoranu organizovani ručkovi i večere za poslovne partnere preduzeća, kao i razna druženja u okviru samog preduzeća, kao i u okviru javnih preduzeća na nivou Opštine Podgorica i određenih sekretarijata opštine, obzirom da je Opština Podgorica osnivač javnog preduzeća Vodovod i kanalizacija. Optuženi dalje navodi da su u restoranu organizovane i svečanosti povodom određenih jubileja i državnih i pravnika, kao što su 8 mart, nova godina, ispraćaj radnika u penziju, a da se u 2003. godini slavilo i 50 godina od osnivanja preduzeća Vodovod i kanalizacija, te da su troškovi te godine u preduzeću bili znatno veći, jer praktično nije bilo dana da se u restoranu ne organizuje neko druženje. Iz tog razloga jedan dio robe potreban za rad restorana nabavljan je od strane fizičkih lica i tu se radilo najčešće o voću i povrću, svježem mesu, kolačima itd. Tim fizičkim licima je prilikom preuzimanja robe izdavan otkupni blok ili otkupni list, na kome je naznačavano ime dobavljača ukoliko je ono bilo poznato, a ukoliko je roba nabavljena na pijaci u otkupnom bloku je naznačavano samo "pijaca", zatim je upisivana vrsta, količina i cijena robe, pojedinačno i u ukupnom iznosu. Nabavku robe vršila je šef restorana Bulatović Nada, koja je i popunjavala otkupni blok, a nakon toga je taj otkupni blok donosila okrivljenom na ovjeru, koji ga je potpisivao u tri primjerka, od čega je jedan primjerak prosledjivan blagajni, drugi primjerak je korišćen za evidentiranje ulaza robe, a treći predavan dobavljaču. Otkupni blok koji je išao prema blagajni preuzimao je blagajnik preduzeća Nenadović Dejan, koji je na osnovu tog bloka sačinjavao nalog za isplatu u iznosu cijene naznačene u otkupnom bloku, nakon čega je gotov novac Nenadović predavao šefu restorana Bulatović Nadi, koja je tim novcem isplaćivala dobavljače tj. fizička lica. Koliko je okrivljenom poznato predaju novca nije pratila nikakva priznanica, niti ovjetra tih fizičkih lica da su primili novac, mada je ostavio mogućnost da je na otkupnom bloku postojao potpis tih lica, ali se nije mogao izjasniti da li se taj potpis odnosi na predaju robe ili predaju novca, a iz razloga što nikada nije bio prisutan prilikom isplate tim dobavljačima. Posebno je naglasio da je jedan dio dokumentacije vezan za poslovanje restorana u 2003. godini, po odluci rukovodstva preduzeća knjižen vanbilansno, tj. prikazan je kao trošak preduzeća, tako da za jedan dio nabavke nije pravljen ulaz ni izlaz robe, niti je to knjiženo u knjigovodstvu firme. Dalje je naveo, da mu je bilo poznato da je kolegijum preduzeća Vodovod i kanalizacija donio uputstvo o radu restorana, kojim uputstvom bio

propisan način nabavke robe za potrebe restorana, u kom uputstvu nije bilo navedeno da se nabavka robe vrši putem otkupa blokova, ali se u 2003. godini zbog povećanog obima posla pojavila potreba da se jedan dio robe nabavlja od fizičkih lica, odnosno individualnih poljoprivrednih proizvođača, zbog čega je optuženi pokušao da u konsultaciji sa stručnim licima iznadje način i mogućnost poslovanja na taj načina, pa je u konsultaciji sa Savom Radinovićem rukovodiocem sektora za plaćanje službe SDK odlučio da se za otkup proizvoda od individualnih proizvođača koriste otkupni blokovi, o čemu je obavijestio svoje pretpostavljene koji su se sa tim u potpunosti saglasili.

Pri ovakvoj odbrani optuženi je ostao do završetka glavnog pretresa i isti je u cjelosti prihvatio završnu riječ svog branioca.

Optužena Bulatović Nada je u navodima svoje odbrane kako u prethodnom postupku, tako i na glavnom pretresu navela, da je u toku 2003. godine radila kao komercijalni referent u restoranu Društvene ishrane, koje je poslovalo u okviru javnog preduzeća Vodovod i kanalizacija, na koje m jesto je rasporedjena po rješenju direktora Janković Zorana dana 25.01.2002. godine. Dalje je navela da je ona bila faktički šef restorana, jer je bila odgovorna za rad restorana, da je u toku 2003. godine u restoranu bila povećana potrošnja, obzirom da su te godine slavili 50 godina od osnivanja preduzeća, zbog čega su se organizovale razne svečanosti na nivou Opštine, tj. opštinskih sekretarijata i drugih javnih ustanova, da su organizovana i druženja u organizaciji Demokratske partije socijalista, što je radjeno po nalogu tadašnjeg direktora Jankovića, da su organizovana druženja u okviru kolektiva, te da su organizovani poslovni sastanci na kojima su dočekivani razni gosti. Osim toga, u restoranu su se redovno hranili radnici, spremna je hrana za njih, a jedan dio hrane se slao i na teren. Radnici su hranu dobijali preko bonova, čija vrijednost je bila u iznosu toplog obroka koji su oni primali, a čiji iznos je varirao iz mjeseca u mjesec, međjutim, oni su radnicima izdavali hranu i mimo vrijednosti bonova, a po naredjenju direktora Jankovića, jer on nije želio da mu radnicu budu gladni, da su robu za restoran nabavljali preko raznih pravnih lica, koju su plaćali preko računa, dok su oredjene proizvode koje im ta pravna lica nijesu mogle isporučiti kao što su voće, povrće, med, suhomesnati proizvodi, domaća kobasica, pršute itd. nabavljali od fizičkih lica, jer se prevashodno insistiralo nakvalitetu tih proizvoda, odnosno rukovodstvo preduzeća je od optužene zahtijevalo da te vrste proizvoda budu visokog kvaliteta, zbog čega su se odlučili za tu vrstu robe od fizičkih lica. Optužena je dalje navela, da se u toku 2003. godine dešavalo da se iznenada najavi ručak za 200-300 ljudi, što je bio čest slučaj te godine, zbog čega su bili prinudjeni da odredju robu nabavljaju od odredjenih fizičkih lica. Ta roba se nabavljala preko otkupnih blokova koje je sačinjavala optužena prilikom kupovine robe u koji otkupni blok je upisivana količina, cijena i dobavljač, a ukoliko se nabavlja na pijaci upisuje se samo "pijaca". Na osnovu tih otkupnih blokova sačinjavan je ulaz robe i roba se smještala u magacin, dok je drugi primjerak otkupnog bloka ovjeravao Slobodan Popović svojim potpisom, nakon čega se jedan primjerak dostavljao blagajniku Nenadović Dejanu, koji je na osnovu njega sačinjavao nalog za isplatu, na osnovu koga je iz blagajne dužio gotov novac i predavao ga optuženoj, sa kojim je ona isplaćivala fizička lica od kojih je preuzimala robu. Optužena je takodje navela da je otkupni blok sačinjavan unaprijed prema potrebama restorana, da je na osnovu toga bloka podizan gotov novac iz blagajne i da je ona sa gotovim novcem odlazila na pijacu kako bi kupila robu, a novac koji bi joj preostao uredno bi vraćala blagajni. Dalje je navela, da primjerak otkupnog bloka sa ulazom robe nije slala na knjiženje u računovodstvo, a po nalogu generalnog direktora Zorana Jankovića i direktora sektora za ekonomsko komercijalne poslove Zorana Janketića, kao i po nalogu Slobodana Popovića njoj neposredno nadležan, a iz razloga što su te nabavke trebale da se knjiže vanbilansno kao

materijalni trošak preduzeća. Optužena je kategorično ustvrdila da nikakvu dokumentaciju nije falsifikovala, niti je u poslovanju sa otkupnim blokovima bilo kome pribavljala korist. Pri ovakvoj odbrani optužena je ostala do završetka glavnog pretresa, stim što je u cjelosti prihvatila završnu riječ svog branioca.

U svojoj odbrani kako u prethodnom postupku, tako i na glavnom pretresu optuženi Nenadović Dejan je naveo, da je u toku 2003. godine radio na poslovima blagajnika u javnom preduzeću Vodovod i kanalizacija, da mu je Bulatović Nada šef restorana društvene ishrane donosila ovjerene otkupne blokove, potpisane od strane šefa za ekonomsko komercijalne poslove Popović Slobodana i pečatom preduzeća, na osnovu kojih otkupnih blokova je iz blagajne isplaćivao gotov novac u visini naznačenog u otkupnom bloku i isti predavao na ruke Bulatović Nadi, a kada nije imalo gotovog novca u blagajni po nalogu Popović Slobodana na osnovu virtmanskog naloga koji je potpisivao Popović, podizao je gotov novac sa računa preduzeća, koji je takodje nakon toga predavao Bulatović Nadi na ruke. Dalje je naveo, da je otkupnim blokovima pravdao isplaćeni novac iz blagajne, da je to uredno knjižio u evidenciji, te da je uz otkupni blok njemu dostavljana i dokumentacija koja je pratila ulaz robe, u kojoj je bila naznačena količina robe i njena cijena. Optuženi je konačno naveo da je u konkretnom slučaju samo postupao po nalogu njemu pretpostavljenog Popović Slobodana.

Pri ovakvoj odbrani optuženi je ostao do završetka glavnog pretresa i isti je u cjelosti prihvatio završnu riječ svog branioca.

Sud je u dokaznom postupku saslušao ovlašćenog predstavnika oštećenog preduzeća "Vodovod i kanalizacija" Šćepanović Branka, sa naglasan predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka Rainovi Radovana, za zapisnika o glavnom pretresu od 13.02.2007. godine, Pejović Nade, sa zapisnika o glavnom pretresu od 13.02.2007. godine, Janković Zorana, sa zapisnika o glavnom pretresu od 05.12.2007. godine, Janketić Zorana, sa zapisnika o glavnom pretresu od 20.03.2007. godine, izvršio uvid u finansijsku dokumentaciju restorana JP Vodovod i kanalizacija, pročitao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka finansijske struke Milanka Bata Milića, te na saglasan predlog stranaka pročitao njegovo usmeno izjašnjenje sa zapisnika o glavnom pretresu od 22.01.2008. godine, izvod iz kaznene evidencije za optuženog Popović Slobodana, Uprave policije PJ Podgorica od 17.03.2010. godine, izvod iz KE za optuženu Bulatović Nadu, Uprave policije-Ispostava Danilovgrad od 09.04.2010. godine i izvod iz KE za optuženog Nenadović Dejana, Uprave policije PJ Podgorica od 17.03.2010. godine.

Ovlašćeni predstavnik oštećenog preduzeća JP Vodovod i kanalizacija, Šćepanović Branko se na glavnom pretresu izjasnio da se u ime oštećenog preduzeća ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv optuženih, te da ostavlja sudu da utvrdi da li je radnjama optuženih nastupila šteta za preduzeće, od čega zavisi da li će se kao oštećeni tražiti naknadu štete od optuženih.

Svjedok Janković Zoran je u svom iskazu na glavnom pretresu ubitnom naveo, da je u toku 2003. godine, bio direktor JP Vodovod i kanalizacija, u sklopu kog preduzeća je poslovao i restoran društvene ishrane, koji nije bio komercijalnog tipa, već je služio kao restoran za radnike zaposlene u preduzeću, a njegove usluge koristile su i druga javna preduzeća u okviru Opštine Podgorica. Dalje je naveo, da je 2003. godina bila jubilarna godina preduzeća, jer se navršavalo 50 godina od osnivanja istog, zbog čega je određen dio novčanih sredstava izdvojen i trebao je da posluži u svrhu obilježavanja tog jubileja i za jubilarne nagrade zaslužnim radnicima. Ta se sredstva nijesu mogla unaprijed opredijeliti, o čemu je upoznat upravni odbor, koji je dao odborenja. Što se tiče restorana Društvene ishrane u toj godini su u njemu organizovana razna druženja, ispraćaja radnika, doček Nove godine, proslavljanje

određeni broj poslovnih uspjeha preduzeća, kao i mnoga druga druženja. Nadalje, svjedok je naveo da su u restoranu organizovani susreti njega kao idrektora i njegovih saradnika sa raznim poslovnim ljudima koji su saradjivali sa preduzećem, održavane su i sjednice upravnih odbora, da bi nakon svake sjednice odbornici išli na ručak, što je bilo pravilo. Svjedok je dalje naveo, da mu jekao direktoru poznat način nabavke robe za potrebe restorana, da je roba nabavljana od pravnih lica, kao i od fizičkih lica na pijaci i putem konpenzacije sa raznim preduzećima, da je za te poslove u oviru preduzeća bio odgovoran Janketić Zoran, koji je obavljao funkciju pomoćnika direktora za materijalno finansijske poslove, a njegov pomoćnik je bio Popović Slobodan, koji je bio šef finansijske operative. Svjedok je dalje pojasnio, da je postojala potreba da se određen dio robe nabavlja od fizičkih lica na pijaci, što po njemu nije predstavljalo ništa neuobičajeno i nezakonito, jer se većina restorana snadbijeva na isti način, da je za nabavku robe bila zadužena Bulatović Nada-kao šef restorana, te da je svjedok lično izdavao uputstva optuženoj koju vrstu robe će nabavljati u restoranu u zavisnosti od potreba, te da je postojala procedura oko nabavke robe od fizičkih lica, o čemu je on kao direktor bio upoznat, jer ga je o tom lično izvijestio Janketić Zoran, njegov pomoćnik, te da se ta nabavka vršila na način što su sačinjavani otkupni blokovi sa kojima je podizan gotov novac sa blagajne, sa kojim su kasnije plaćani individualni proizvođači za robu koju su isporučili restoranu. Svjedok je lično kao direktor ovlastio ta lica da posluju na takav način. Dalje je naveo, da je preduzeće Vodovod i kanalizacija poslovnu 2003. godinu završilo sa pozitivnim poslovanjem, zbog čega je Skupština Opštine Podgorica usvojila završni račun za tu godinu, i svjedoku kao direktoru preduzeća u to vrijeme nije bilo poznato da je preduzeće poslovalo sa gubitkom, odnosno sa manjkom od 140 hiljada eura. Svjedok je dalje objasnio, da je u toku 2003. godine bio povećan promet u restoranu, obzirom da su po njegovom odobrenju organizovana druženja u restoranu, dok je jedan dio druženja organizovan od strane sindikata preduzeća, kada je odobrenje davao predsjednik sindikata Đorđe Mugoša, koga je on lično ovlastio za to, te da je on za sve to imao odobrenje Upravnog odbora preduzeća. Konačno, svjedok je svoj iskaz zaključio da o poslovanju restorana Društvene ishrane postoji uredna i validna dokumentacija te da u poslovanju restorana za poslovnu 2003 godinu, nije bilo nikakve zloupotrebe i da je sve radjeno po zakonu.

Svjedok Janketić Zoran je u svom svjedočkom iskazu na glavnom pretresu naveo, da je u toku 2003. godine obavljao, poslove direktora sektora za ekonomsko komercijalne poslove u preduzeću Vodovod i kanalizacija, u okviru kog preduzeća je radio i restoran Društvene ishrane. Dalje je naveo, da je u toku te godine u restoranu bila povećana potrošnja i obim posla, zbog proslave jubilea 50 godina od osnivanja preduzeća Vodovod i kanalizacija, te zbog činjenice da je te godine preduzeće imalo obimnu saradnju sa više partnera iz zemlje i inostranstva, zbog čega su se u restoranu i organizovali poslovni sastanci. Osim toga, svjedok navodi da su se te godine u restoranu Društvene ishrane organizovani i sastanci svih javnih preduzeća koji posluju u Opštini Podgorica, organizovana su okupljanja radnika kako preduzeća Vodovod i kanalizacija, tako i drugih javnih preduzeća koja posluju u okviru Opštine Podgorica, organizovani su i dočeci predstavnika političkih partija iz Srbije, a jednom mjesečno je u restoranu, "Demokratska partija socijalista" organizovala zabave, na kojim manifestacijama i druženjima je služena hrana i piće. Svjedok dalje navodi, da su svi troškovi restorana u tom periodu plaćani iz sredstava Vodovod i kanalizacija, obzirom da se nije radilo o restoranu komercijalnog tipa, te da se navedene usluge nijesu naplaćivale. Zbog svega toga u 2003. godini, bila je evidentno povećana potrošnja u restoranu, zbog utroška sredstava za nabavku robe u kojoj je svjedok svakodnevno imao uvid i u koju je on kontrolisao. Dalje je naveo, da je u toku 2003. godine održan klegijum u okviru preduzeća, gdje je tehnički direktor Veselin Perović iznio plan obilježavanja jubilea preduzeća, povodom čega je trebalo organizovati svečanu akademiju u Crnogorskom narodnom pozorištu, gdje se očekivao

dolazak visokih državnih zvaničnika, a očekivanja menadžmenta su bila da preduzeća zbog postignutih uspjeha u radu bude i dopitnik "Decembarske nagrade", međutim, iz Opštine su stigli signali, kako to svjedok navodi, da preduzeće neće dobiti nagradu, pa je kolegijum odlučio da novčana sredstva koja su bila planirana za tu namjenu, preusmjeri udruge svrhe, prvenstveno za potrebe radnika, odnosno pojačane obroke radnicima i mogućnosti održavanja raznih okupljanja u restoranu Društvene ishrane, kako je to svjedok prethodno naveo. Ovaj svjedok je u svom iskazu potvrdio da mu je bio poznat način nabavke robe za potrebe restorana, za šta su bili zaduženi Slobodan Popović i Nada Bulatović, koji su konkretno vršili nabavku, da se nabavka robe vršila, većinom od pravnih lica, uglavnom putem konpenzacije od preduzeća koja posluju na području Opštine Podgorica, koji su na taj način izmirivali svoje obaveze, po osnovu utrošene vode i to su bili najčešće "Mljekara, Inpek, Plantaže, Carine, Meks i druga preduzeća" koja su se bavili prometom prehrambenih proizvoda, ali je svjedok dalje naveo, da se jedan dio proizvoda, zbog povećanog obima u restoranu iz zbog specifičnosti robe-hrane, koja se morala služiti u restoranu, nabavljala od individualnih proizvođača. Svjedok je dalje naveo, da mu je takodje poznato da je postojalo uputstvo za rad restorana, ali nije znao šta sadrži to uputstvo, ali mu je bilo poznato da se roba od individualnih proizvođača nabavljala putem otkupnih blokova, koje svjedok nije imao priliku da vidi, objašnjavajući da je ta procedura bila odobrena od strane Službe društvenog knjigovodstva. Za nabavku robe konkretno je bio zadužen Slobodan Popović, koji je potpisivao otkupne blokove, što znači da je davao nalog blagajni za podizanje gotovog novca, koje je Nenadović Dejan, kao blagajnik, isplaćivao na ruke Bulatović Nadi, šefu restorana, koja je zatim taj novac predavala individualnim poljoprivrednim proizvođačima. Takodje, svjedok je naveo, da je Bulatović Nada kao šef restorana bila zadužena za vođenje poslovnih knjiga vezano za ulaz, odnosno zaduženje restorana i izlaz, odnosno razduženje restorana sa robom. Svjedok je na kraju svog iskaza ustvrdio, da u poslovanju restorana nije bilo nezakonitosti, da je zaduženje po osnovu otkupnih blokova evidentirano u knjigovodstvu restorana, te da inspektori privrednog kriminala, koji su vršili kontrolu, i koji su pronašli razliku između zaduženja restorana i trošak koji je knjižen u poslovnim knjigama preduzeća, proizilazi iz razlike po osnovu otkupnih blokova, o čemu postoji uredna dokumentacija u poslovnim knjigama u restoranu, u kojim poslovnim knjigama su uredno vršene sve promjene. Konačno, svjedok je utvrdio da je on kao finansijski direktor, svakodnevno imao uvid u odliv sredstva za potrebe restorana, a da je jednom mjesečno u formi izvještaja imao potpunu informaciju o ukupnom zaduženju i razduženje robe za taj mjesec u restoranu i da se taj iznos uvijek poklapao, stim što se moglo primijetiti da je potrošnja restorana bila uvećana nego uobičajeno. Taj uvid svjedok je vršio po osnovu dnevnog baničnog izvoda, a mjesečno po osnovu sumarnih dnevnih izvještaja, te da mu nije poznato da je Nenadović Dejan kao blagajnik preduzeća ikada isplatio gotovinu sa blagajne, mimo naloga koji je bio potpisan od strane ovlašćenog lica.

Svjedok Radinović Radovan je u svom iskazu, kako u prethodnom postupku, tako i na glavnom pretresu u bitnom naveo da je kao inspektor Odsjeka za privredni kriminal CB Podgorica vršio kontrolu poslovanja u preduzeću Vodovod i kanalizacija, a po osnovu zahtjeva nadležnog državnog tužioca i po anonimnoj prijavi grupe radnika tog preduzeća. Dalje je naveo, da je prilikom kontrole restorana Društvene ishrane koji radi u sastavu pomenutog preduzeća utvrdio da je zaduženje restorana za 2003. godinu iznosilo 101 hiljadu eura i to po osnovu nabavke robe od raznih pravnih lica, a da je u knjigovodstvu preduzeća Vodovod i kanalizacija zaduženje za potrebe restorana iznosilo oko 240 hiljada eura u stavci "troškovi". Svjedoku se to učinilo sumnjivo, jer je postojala razlika od 145 hiljada eura, nakon čega je izvršena kontrola blagajne, kojom kontrolom je utvrđeno da je podignuto 145 hiljada eura u gotovom novcu na ime nabavke hrane i raznih drugih proizvoda, odnosno otkupa

poljoprivrednih proizvoda od individualnih proizvođača. Svjedok je dalje naveo, da oni nijesu mogli utrditi zaduženje restorana sa tom robom, koja je kupovana za gotov novac, jer o tome u vrijeme kontrole nije postojala evidencija, već otkupni blokovi, koji su bili potpisani od strane okrivljenog Popović Slobodana u stavci "odobrava" i Nade Bulatović da je podigla gotov novac za otkup poljoprivrednih proizvoda, te Nenadović Dejana da je novac predao Bulatović Nadi, dok na istim tim blokovima nije postojalo ime individualnih proizvođača, od kojih je roba kupovana, a na onima na kojima je postojalo ime nijesu bili upisani bliži podaci za to lice, kako bi se eventualno mogla izvršiti njegova bliža identifikacija. Svjedok je u svom iskazu pojasnio, da je njemu dokumentaciju o poslovanju restorana predala Bulatović Nada, te da je ta dokumentacija prosljedjena sudu uz krivičnu prijavu, ali se nije mogao izjasniti o kakvoj dokumentaciji se radilo. Svjedok je dalje pojasnio, da je on prilikom kontrole sabrao iznose na otkupnim blokovima, te da se došlo do sume od 145 hiljada eura, koliko je i podignuto sa blagajne u gotovom novcu, ali da u restoranu nije postojala dokumentacija iz koje bi se utvrdilo da je restoran i zadužen sa tom robom, odnosno da je ta roba i stigla u restoran, kao ni u knjigovodstvu preduzeća u stavci zaduženja robe.

Svjedok Pejović Nada je u svom svjedočkom iskazu, kako u prehtodnom posutpku, tako i na glavnom pretresu u bitnom navela da je u toku 2003. godine sa klegama Radinovićem i Boškovićem vršila kontrolu poslovanja preduzeća Vodovod i kanalizacija i restorana Društvene ishrane, koje posluju u sklopu tog preduzeća, a po nalogu državnog tužioca, kada su prilikom kontrole finansijske dokumentacije preduzeća i restorana utvrdili razliku u zaduženju i razduženju restoranu u iznosu od 145 hiljada eura, odnosno u računovodstvu restorana je knjižena 101 hiljada eura, po osnovu nabavke robe od pravnih lica, dok je u knjigovodstvu preduzeća knjiženo razduženje za restoran u iznosu od preko 200 hiljada eura koliko se svjedok sjeća, što je kod njih izazvalo sumnju. Nakon toga izvršili su kontrolu poslovanja, zatražili svu dokumentaciju, kada su im na uvid dostavljeni otkupni blokovi potpisani do strane Popović Slobodana i Bulatović Nade, na kojim otkupnim blokovima nijesu postojali potpis lica koji su preuzimali novac, kao ni datuma tog preuzimanja. Svjedok se nije mogla sjetiti svih detalja kontrole zbog protoka vremena, niti da li su svi otkupni blokovi bili tako popunjeni, ali se sjeća da je ta dokumentacija izuzeta i priložena uz krivičnu prijavu. Svjedok se nije mogla sjetiti da li joj je prilikom kontrole optužena Bulatović Nada prezentirala neke podatke, koji su se nalazili u nekoj fascikli, navodeći da je sva dokumentacija prosljedjena sudu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Milanka Bata Milića od 20.12.2005. godine i njegovog usmenog izjašnjenja na glavnom pretresu, te uvidom u finansijsku dokumentaciju preduzeća PJ Vodovod i kanalizacija, a koja dokumentacija se sastoji od fotokopije otkupnih listova i fotokopija naloga za isplatu blagajni, ulaza robe, blagajničkih izvještaja, izvještaja o zaduženju restorana sa kartica troškova, izvještaja Centralne banke Crne Gore, Filijala Podgorica-Sektor za platni promet, pokretanje sredstava na žiro računu preduzeća, i dnevnik blagajne za 2003. godinu utvrđuje se sledeće: da je nalaz uradjen na bazi raspoložive finansijske dokumentacije, koja se nalazila u spisima predmeta i finansijske dokumentacije u preduzeću JP Vodovod i kanalizacija. Uvidom u navedenu finansijsku dokumentaciju vještak je utvrdio, da je u okviru restorana Društvene ishrane koje je poslovalo u sklopu JP Vodovod i kanalizacija postojalo uputstvo o radu, kojim je bilo propisana djelatnost restorana tj. pružanja usluga u vidu obezbeđivanja doručka za radnike preduzeća svakog radnog dana, a po potrebi subotom, nedeljom i praznikom, pružanje usluga radnicima u vrijeme produženog rada, pružanje usluga u vidu priredjivanja poslovnih ručkova i koktela za poslovne partnere i goste i kočano pružanje usluga u vidu priredjivanja svečanih koktela, ručkova i večera, povodom raznih svečanosti (dan preduzeća, Nova godina, praznik žena) i drugih svečanosti

organizovanih za radnike i goste preduzeća. Dalje se iz upustva utvrđuje i način korišćenja usluga restorana, odnosno da radnik koristi usluge u restoranu, tako što svakog dana dobija odgovarajući bon, kojim se preko već propisanih procedura i dokumentacije utvrđenih uputstvom registruje broj izvršenih usluga, odnosno realizovanih obroka za obračunski period od mjesec dana, te da je cijena usluge, odnosno bona, bazirana na iznosu određenom za korišćenje toplog obroka, koji je u 2003. godini u JP Vodovod i kanalizacija iznosio 25 eura za mjesec dana, a da u slučajevima korišćenja restoranih usluga neradnim danima (subota, nedelja i praznik), kao i u vremenu od 15 h, do 07 h narednog dana, za pružene usluge se nijesu koristili bonovi, već su se kao pokriće za pružene usluge koristila uvjerenja, odnosno dokumentacija potpisana i ovjerena od starne ovlašćenog lica, koja sadrži spisak radnika koji koriste restoranske usluge u ovakvim slučajevima. Ta dokumentacija sadrži izlaz robe, vrijednost realizovane usluge, odnosno troškovnik usluge, koji mora biti potpisan od strane korisnika o od strane pružaoca usluge. Dalje je iz uputstva utvrđeno da je u slučajevima korišćenja restoranskih usluga za potrebe organizovanja poslovnih ručkova i večera od strane direktora preduzeća ili lica koje on ovlasti, potrebno da je potpisano ovlašćenje za korišćenje resotranskih usluga licu koje je zaduženo za organizaciju poslovnog ručka ili večere i da se nakon izvršene usluge na obrascu "izlaz robe" unosi vrijednost realizovane usluge koja takodje mora biti potpisana od strane korisnika i od strane pružaoca usluge. Iz uputstva se dalje utvrđuje da je propisana i nabavka gotovih sirovina i ostalih materijala za redovno obavljanje djelatnosti restorana, na način što se u okviru restorana sačinjava plan nabavke robe, koga utvrđuju šef i rukovodilac istog, nakon čega se plan dostavlja na odobrenje i potpis direktoru Sektora za ekonomsko komercijalne poslove ili njegovom pomoćniku, nakon čega, na osnovu odobrenog plana nabavke, šef i rukovodilac restorana realizuje isti, odnosno vrši poslove nabavke. Takodje su propisani i poslovi zaduženja restorana na način, što se otpremnice za isporučenu robu od strane dobavljača zavode u knjigu otpremnica od strane šefa restorana na obrascu "ulaz robe" u dva primjerka, od kojih se jedan sa fakturom dobavljača, dostavlja knjigovodstvu na knjiženje, a drugi ostavlja za potrebe restorana, zatim se faktura zavodi u knjigu ulaznih faktura i na istoj stavlja oznaka "R", kao oznaka da je roba za restoran i ista se zajedno sa otpremnicom i ulazom robe dostavlja knjigovodstvu na knjiženje. Na isti način se vršilo i razduženje, odnosno "izlaz robe" iz restorana koju je vršio takodje šef restorana, unoseći količinu i vrijednost utrošne robe na obrascu "izlaz robe" i to za svaku pojedinaču izvršenu uslugu. Uputstvom je propisan i popis imovine restorana, koji se mora obaviti na kraju svakog mjeseca, o čemu se sačinjava izvještaj koji sadrži zaduženje i razduženje robe za taj mjesec, dok se kontrolni popisi moraju obavljati dva puta godišnje odnosno svakih 6 mjeseci, nakon čega se ti izvještaji dostavljaju direktoru Sekretora za ekonomsko komercijalne poslove ili njegovom pomoćniku radi ovjere, da bi se zatim jedan primjerak dostavljao knjigovodstvu na knjiženje, a drugi ostavljao za potrebe restorana. Shodno raspoloživoj dokumentaciji i citiranom upustvu vještak je dao sledeći nalaz: U decembru mjesecu 2002. godine u restoranu JP Vodovod i kanalizacija su utvrđeni normativi utroška materijala za proizvodnju obroka po vrsti, količini i vrijednosti, što je vještak tabelarno prikazao na strani 8, 9 i prvom stavu na 10. strani nalaza, na osnovu kojih normativa je utvrđen cjenovnik utrošenog materijala, odnosno utvrđena je prosječna cijena obroka u iznosu od tri eura, što je i vještačenjem potvrđeno. Vještak je uvidom u raspoloživu dokumentaciju vezano za aktivnosti oko pružanja restoranskih usluga u dijelu obezbeđivanja obroka za radnike po osnovu kategorije toplog obroka utvrdio, da je radnicima pripadala mjesečna naknada za topli obrok u iznosu od 25 eura, da se radnicima koji ne koriste usluge restorana na kraj mjeseca zajedno sa zaradom isplaćuje inos od 25 eura, na ime toplog obroka, dok se radnicima koji koriste restoranske usluge za svaki dan u kojem koriste te usluge u restoranu izdaje po jedan bon, na koji se unosi datum korišćenja usluge i potpis radnika da je usluga izvršena, te da se na kraju mjeseca na osnovu iskorišćenih bonova u konkretnom

mjesecu u restoranu u skladu sa uputstvom, na posebnom obrascu evidentira spisak radnika koji su koristili usluge restorana u tom mjesecu, a zatim sačinjava mjesečni izvještaj koji se dostavlja obračunskom radniku, radi konačnog obračuna naknade za topli obrok. Uvidom u raspoloživu dokumentaciju vještak je uvrдио da postoji razlika izmјedju prosјečno utvrđene cijene obroka i izvedene vrijednosti restoranskih usluga po osnovu toplog obroka za radnike preko obračunom izvedene vrijednosti boda, koja razlika po utvrđjenju vještaka predstavlja oblik donacije radnika, što je dio poslovne politike preduzeća u tom dijelu poslovanja. Takodje vještak je uvidom u raspoloživu dokumentaciju, a vezano za nabavku robe za potrebe restorana društvene ishrane za period 2003.godinu utvrдио, da je ta nabavka vršena od dobavljača kako pravnih, tako i fizičkih lica, da se roba nabavljala od preduzeća "Plantaže, Inpek Samade, Martex, Eximont, 7 januar, Ipterprodukt, Sergije Stanić, Agropromet, Glandža, Stentor, Drvoimpeks, Dinamiktrejd, Carine, Era i Meks) u ukupnoj vrijednosti od 101.285,75 eura, da je od tog iznosa virmanski plaćeno ovim preduzećima za isporučenu robu 44.809,82 eura, da je putem kompenzacije plaćeno robe u vrijednosti od 38.221,15 eura, a da je ostalo neizmireno 18.254,78 eura. Vještak je dalje utvrдио, da su sve fakture od dobavljača-pravnih lica uredno zavedene i registrovano u knjizi faktura, da je svaku fakturu pratio i obrazac "ulaz robe-zaduženje", da su sva potrebna knjiženja u računovodstvu preduzeća sprovedena na vrijeme i po pravilima struke, izuzev određenih grešaka u primjeni tehnike knjiženja čiji uticaj je zanemarljiv. Vezano za nabavku robe od fizičkih lica vještak je utvrдио da je nabavka vršena preko obrazaca "otkupni list", u kojem su upisivani ime i prezime prodavca-proizvodjača konkretne robe ili mjesto nabavke, struktura, jedinica mjere i količina nabavljene robe, cijena po jedinici mjere, i ukupna vrijednost nabavljene robe i konačno potpis blagajnika magacionera i proizvodjača. Dalje se utvrđjuje da je svaki otkupni list pratio obrazac ulaz robe-zaduženje, a da je isplata vrijednosti nabavljene robe po osnovu otkupnih listova vršena preko blagajne i sredstava namjenski podignutih sa žiro računa preduzeća za otkupe bloka poljoprivrednih proizvoda, a što je vještak detaljno tabelarno prikazao na strani 13 i 14 pismenog nalaza, nalazeći da je ukupan iznos novčanih sredstava sa žiro računa JP Vodovod i kanalizacija za nabavku robe od dobavljača-fizičkih lica za 2003. godinu iznosio 154.948,50 eura. Vještak je na osnovu raspoložive finansijske dokumentacije u svom pismenom nalazu dao i pregled isplaćenih novčanih sredstava dobavljačima-fizičkim licima iz blagajne JP Vodovod i kanalizacija za nabavljenu robu po osnovu otkupnih listova za 2003. godinu i to na strani 15,16,17,18,19,20,21,22 i 23, po osnovu čega je raznim dobavljačima-fizičkim licima isplaćeno 152.295,31 euro. Vještak je u svom pismenom nalazu dalje ustvrдио, da je na osnovu dokumentacije vezanu za evidenciju ulaza robe, koja je nabavljena od fizičkih lica utvrдио da je svaka nabavka robe, po tom osnovu u restoranu praćena putem obrasca "ulaz robe", a u skladu sa uputstvom o radu restorana, da drugi primjerak obrasca "ulaz robe" sa otkupnim listom nije dostavljan knjigovodstvu preduzeća na knjiženje, već je ostajao u restoranu, suprotno uputstvu, zašta su odgovorni rukovodilac restorana i njegovi pretpostavljeni u Sektoru za ekonomsko komercijalne poslove. Nadalje, vještak je uvidom u raspoloživu finansijsku dokumentaciju restorana za 2003. godinu, utvrдио, da je u toj godini restoran i za određene spoljne činioce izvršio određene aktivnosti, mimo osnovne djelatnosti, tj. pružanje usluga radnicima za obezbjeđenje toplog obroka radnim danima, a prema ukazanim potrebama subotom, nedeljom i praznicima, produženog rada i drugih aktivnosti van radnog vremena i to u dijelu pružanja usluga i to: (ručkovi, večere i kokteli) za poslovne partnere preduzeća, pružanje restoranskih usluga za potrebe sindikata JP Vodovod i kanalizacija, u dijelu pružanja usluga po osnovu raznih svečanosti, proslava, jubileja i druženja, pružanja usluga zaposlenim u raznim organima Opštine Podgorica i zaposlenima u javnim preduzećima Opštine Podgorica i pružanja restoranskih usluga raznim društveno političkim organizacijama, na osnovu kojih aktivnosti je sačinjavana uredna finansijska dokumentacija, koja je bila praćena obrascem "izlaz robe" i potrebnim ovlašćenjem, kako

je to predviđeno upustvom rada restorana, ali da jedan dio te dokumentacije nije dostavljen na knjiženje računovodstvu, kako je to propisano upustvom, već je dokumentacija ostajala u restoranu. Uvidom u finansijsku dokumentaciju restorana, a koja se tiče usluga pružanja radnicima po osnovu toplog obroka, vještačenjem je utvrđeno da je u restoranu svakog mjeseca na obrascu spisak radnika, koji su koristili usluge unošena njihova imena i prezimena i broj iskorišćenih bonova, odnosno broj isporučenih obroka po tom osnovu, koji spisak je na kraju mjeseca dostavljan obračunskim radnicima, radi obračuna naknade za topli obrok za konkretni mjesec za svakog radnika, a u skladu sa uputstvu o radu restorana, te da je ukupan broj realizovanih bonova za 2003. godinu, iznosio 14.365, što novčano izraženo iznosi 43.095,00 eura. Daljim uvidom u raspoloživu dokumentaciju vezano za usluge restorana evidentirane kroz obrazac "izlaz robe", dostavljen računovodstvu na knjiženje, vještačenjem je utvrđeno da je od strane restorana u 2003. godini izvršeno 640 pojedinačnih usluga, a koje usluge su se sastojale u organizovanju poslovnih ručkova, večera i koktela za poslovne prijatelje, usluga za proslave, svečanosti i jubileje koje je organizovao sindikat JP Vodovod i kanalizacije i usluga radnicima u vrijeme van redovnog radnog vremena i za poslove na terenu. Vrijednost tih usluga iznosila je 101.037,13 eura. Pregledom ostvarenih usluga restorana utvrđenih na osnovu obrasca "izlaz robe", odnosno razduženje za 2003. godinu, a koje su po kazivanju vještaka ostale neproknjižene u finansijskoj dokumentaciji preduzeća po 122 ostvarene usluge za 2003. godinu, iznosile su 90.175,74 eura, o čemu je vještak dao potpuni tabličarni i pojedinačni prikaz svih usluga na strani 28 i 29 nalaza. Nadalje, uvidom zraspoloživu dokumentaciju vezano za utroške u restoranu raznog materijala i sredstava za održavanje higijene utvrđeno je da je vrijednost tog utrošenog materijala u 2003. godini iznosila 14.293,11 eura, a koji utršak se odnosi na sledeće proizvode: brašno, šećer, ulje, so, med, papar, voće, povrće, čumur, razna ambalaža i dr, dok je vrijednost utrošenih sredstava za održavanje higijene u toj godini iznosila 1.880,96 eura. Takodje je uvidom u raspoloživu dokumentaciju vezanu za inventarisanje, odnosno vršenjem popisa robe za 2003. godinu u restoran, vještačenjem utvrđeno da je popis robe vršen na početku i na kraju godine i na kraju svakog obračunskog perioda (mesečni popisi), što je predstavljalo mjesečni izvještaj o radu restorana u skladu sa utvrđenim obavezama o izvještavanju o radu predviđenih Uputstvom, te da je popisom na dan 31.12.2002. godine utvrđeno stanje robe u iznosu od 4.447,16 eura, a da je popisom na dan 31.12.2003. godine, u restoranu utvrđeno stanje robe u iznosu od 7.546,28 eura, s tim što je vještak u svom nalazu tabelarno prikazao pregled i vrijednost popisane robe po mjesecima za 2003. godinu, što je predstavljeno na strani 30 pismenog nalaza. Vještak je tokom vještačenja obavljenog u preduzeću JP Vodovod i kanalizacija, utvrdio određene konkretne nepravilnosti i greške u dijelu knjiženja određenih ekonomskih promjena, posebno u dijelu evidentiranja na kartici "troškovi restorana" KTO 761790 za period od 01.01.2003. godine-31.12.2003. godine i na kartici "restoran-zaduženje" KTO 224014-77078 za period 01.01.2003. godine-31.12.2003. godine, jer su na kontima data netačna stanja u dijelu stanje i saldo, što je za rezultat imalo iskazivanje netačnih pokazatelja o poslovanju predmetnog restorana u dijelu vrednosnih iskaza o zaduženju i razduženju za period 2003. godinu. Vještačenjem je konkretno utvrđeno da je iznos od 8.069,37 eura na ime PDV-a sa dugovne strane konta 282110 trebalo knjižiti na dugovnu stranu konta 224014-11078 zaduženje restorana, zatim iznos od 2.416,23 eura sa dugovne strane konta 224014-11078 "rekreaturs"-radnici-obustave, trebalo je knjižiti na dugovne strane tog istog konta, zatim iznosi od 505,69 eura, 350 eura, 1.376,72 eura, zatim 7.932,70 eura, 22.999 eura, zatim 1.499,60 eura, 1.154,22 eura, 399,41 eura, 145,71 eura, 254,66 eura i 68,45 eura, trebalo je stornirati na dugovnoj strani konta gdje je prikazan utrošak materijala i knjižiti na dugovnu stranu konta restoran zaduženja, odnosno na konto reprezentacija i utrošak materijala, dok je na dugovnoj strani konta 224014-11078-restoran zaduženje, trebalo doknjižiti iznos od 152.296,61 eura, na ime zaduženja po osnovu otkupnih listova, a na potražnoj strani tog konta

doknjižiti iznos od 90.175,74 eura, što predstavlja vrijednost pruženih, a ne proknjiženih usluga restorana za 2003. godinu, kao i iznos od 43.095 eura, što predstavlja iznos pruženih usluga restorana za tople obroke, preko realizovanih bonova i iznos od 1.880,96 eura, što predstavlja vrijednost utrošenih sredstava za održavanje higijene, što ukupno na potražnoj strani, čini iznos od 149.444,81 eura, što znači da bi na kontu restoran zaduženje i kontu troškovi restorana njihova konačna stanja na dan 31.12.2003. godine izgledala i to na kontu troškovi restorana iznos od 250.481,94 eura, a na kontu restoran zadužuje na dugovnoj strani iznos od 258.028,82 eura, a na strani konta potražuje 250.481,94 eura, na osnovu čega bi saldo iznosio 7.546,88 eura, što predstavlja vrijednost robe, koja je ostala u restoranu nakon popisa 31.12.2003. godine. Konačno, vještačenjem je utvrđeno, a na osnovu ukupne raspoložive dokumentacije da je ukupno zaduženje restorana za 2003. godinu, iznosilo 250.481,94 eura, a ukupno razduženje restorana za tu godinu 250.481,94 eura. Na osnovu navedenog nalaza vještak je dao mišljenje, da je za potrebe restorana JP Vodovod i kanalizacija u 2003. godini izvršene zabavke robe od dobavljača pravnih lica u iznosu od 101.285,75 eura, da je za potrebe restorana u toj godini izvršena nabavka robe od dobavljača fizičkih lica u iznosu od 152.291,31 eura, da je sa žiro računa preduzeća za izmirenja obaveza po osnovu nabavke robe od strane fizičkih lica, a putem otkupnih listova ukupno podignuto 154.847,50 eura, u gotovom novcu, sa kojim iznosom je zadužena blagajna vodovoda, da je iz blagajne preduzeća na osnovu otkupnih listova, a za izmirenje obaveza po osnovu nabavke robe za dobavljača fizička lica isplaćeno 152.291,31 eura, odnosno da je ukupno zaduženje restorana u 2003. godini iznosilo 250.481,94 eura, te da je razduženje restorana JP Vodovod i kanalizacija odnosno vrijednosni izraz realizovanih usluga i utrošenog potrošnog materijala i sredstava za održavanje higijene u 2003. godini ostvareno i to po osnovu realizovanih bonova 43.095 eura, usluga izvršenih preko obrasca izlaz robe, koje su knjižene u računovodstvu 101.037,13 eura, usluga izvršenim preko obrasca izlaz robe koje nijesu knjižene u računovodstvu 90.175,74 eura, po osnovu utrošenog potrošnog materijala 14.293,11 eura, te po osnovu trošenih sredstava za održavanje higijene 1.880,96 eura, što ukupno iznosi 250.481,94 eura. Vještak je konačno u mišljenju ustvrdio da preduzeće JP Vodovod i kanalizacija u poslovanju za 2003. godinu nije pretrpjelo nikakvu štetu u finansijskom smislu, konkretno vezano za poslovanje restorana Društvene ishrane.

U svom usmenom izjašnjenju na glavnom pretresu od 22.01.2008. godine, stalni sudski vještak finansijske struke je u cjelosti ostao pri svom pismenom nalazu i mišljenju, s tim što je pojasnio da otkupni blokovi, koji su bili sastavni dio finansijske dokumentacije restorana Društvene ishrane, a koji otkupni blokovi su mu stavljeni na uvid prilikom vještačenja, po ocjeni ovog vještaka predstavljaju relevantnu finansijsku dokumentaciju iz razloga što se iznosi naznačeni u tim otkupnim blokovima poklapaju sa potrošnjom zaliha u restoranu, odnosno na osnovu tih otkupnih blokova vodjena je i knjiga zaliha, tj. ulaz robe u magacin. Vještak je u svom usmenom izjašnjenju konstatovao da je jedan dio otkupnih blokova, koje je pregledao u sklopu finansijske dokumentacije, nije popunjavan u skladu sa propisima, jer na njemu nije bilo upisano ime dobavljača, već samo vrsta robe i mjesto gdje je roba nabavljena (pijaca), ali je i po osnovu tih otkupnih blokova, magacin zaduživan i ta dokumentacija je uredno knjižena u knjigovodstvu restorana, na osnovu koje dokumentacije su korektno i uredno utvrđivane zalihe, a što proizilazi pregledom mjesečnih izvještaja, koji su zaposleni u restoranu sačinjavali shodno Uputstvu o radu restorana, a koja količina zaliha se poklapa sa izlazom robe, shodno utrošku te robe u restoranu, što je sve konstatovano na kraju obračunskog perioda.

Sud je nalaz i mišljenje sudskog vještaka finansijske struke cijenio kao stručan, jasan, objektivian i zasnovan na pravilima struke, pa je isti u cjelosti prihvatio.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženog Nenadović Dejana Uprave policije PJ Podgorica, od 17.03.2010. godine, utvrđuje se da je optuženi osuđivan presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 99/4835 od 24.01.2003. godine, zbog krivičnog djela ugrožavanje javnog saobraćaja iz čl. 172. KZ RCG, te da mu je izrečena uslovna osuda tri mjeseca zatvora uslovno na jednu godinu i presudom istog suda K.br. 07/463, od 26.11.2008. godine, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl. 420. st. 2. Krivičnog zakonika, kojom je osuđen nakaznu zatvora u trajanju od tri godine i tri mjeseca.

Iz izvoda iz KE za optuženog Popović Slobodan Uprave policije PJ Podgorica, od 17.03.2010. godine, utvrđuje se da isti nije osuđivan.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženu Bulatović Nadu Uprave policije Ispostava Danilovgrad od 21.04.2010. godine, utvrđuje se da optužena nije osuđivana.

Cijeneći rezultate cjelokupnog dokaznog postupka, navode optužbe, te odbrane optuženih ovaj sud nalazi, da u postupku nijesu dokazani navodi optužnog akta tužioca da su optuženi Popović Slobodan i Nenadović Dejan izvršili krivično djelo nesavjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika, a optužena Bulatović Nada krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, u sticaju sa krivičnim djelom falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. KZ RCG, a ovo iz sledećih razloga:

Naime, u postuku je nesumnjivo utvrđeno da je u toku 2003. godine, u restoranu Društvene ishrane, koje je poslovalo u okviru JP Vodovod i kanalizacija u Podgorici, vršena nabavka robe za potrebe rada restorana od raznih pravnih i fizičkih lica, zašta je konkretno u restoranu bila zadužena Bulatović Nada, kao šef-računopolagač, shodno Uputstvu o radu restorana, dok je optuženi Popović Slobodana, kao pomoćnik direktora Sektora za ekonomsko komercijalne poslove bio zadužen za plan nabavke i kontrolu zaduženja i razduženja sirovina i materijala potrebnih za rad restorana, da je u toj godini od pravnih lica nabavljena roba u vrijednosti 101.285,75 eura, od kojeg iznosa je dobavljačima virmanski plaćeno 44.809,82 eura, putem konpenzacije 38.221,15 eura, a da je ostalo neplaćeno robe u vrijednosti od 18.254,78 eura, a što je sud nesporno utvrdio iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i uvidom u finansijsku dokumentaciju preduzeća. Nadalje, nesporno je utvrđeno da je u sklopu te godine roba za potrebe restorana nabavljana i od raznih fizičkih lica-individualnih poljoprivrednih proizvođača, koja nabavka je vršena preko obrasca "otkupni list", na način što je šef restorana optužena Bulatović Nada vršila otkup raznih poljoprivrednih proizvoda od individualnih proizvođača za potrebe restorana, o čemu je sačinjavala otkupni list, u kome su unošeni podaci o prodavcu, vrsta i količina robe po jedinici mjere, ukupna količina i cijena, koji otkupni list je ovjeravala svojim potpisom, a zatim predavala okrivljenom Popović Slobodanu, kao odgovornom licu u restoranu zaduženom za plan nabavke robe, koji je svojim potpisom ovjeravao otkupni list i na taj način davao nalog blagajniku preduzeća okrivljenom Nenadović Dejanu, za podizanje gotovog novca na iznos naznačen u otkupnom listu, na osnovu kog otkupnog lica je zaduživana blagajna, da bi zatim optuženi Nenadović Dejan gotov novac, predavao na ruke optuženoj Bulatović Nadi, koja je sa tim novcem isplaćivala dobavljače-fizička lica, a kako to proizilazi iz navoda odbrane optuženih, tako i iz iskaz saslušanih svjedoka Naković zorana i Janketić Zorana, koji svjedoci su u svojim iskazima saglasno potvrdili da je nabavka robe od individualnih poljoprivrednih proizvođača za potrebe restorana vršena putem otkupnih listova od strane optuženih Bulatović Nade kao šefa restorana i Popović Slobodana pomoćnika direktora za ekonomsko komercijalne

poslove, u čijom isključivoj nadležnosti je bio rad restorana, te da u odobrenje za takav način nabavke robe dali lično direktor, tj. svjedok Jaknković Zoran, o čemu je bio upoznat i svjedok Janketić Zoran, koji je u to vrijeme bio direktor sektora za ekonomsko komercijalne poslove preduzeća Vodovod i kanalizacija i koji je bio direktno odgovoran za finansijsko poslovanje preduzeća, a što nije sporio i sam svjedok, koji je u svom svjedočkom iskazu kategorično ustvrdio da da u radu restorana, konkretno nabavci robe od dobavljača fizičkih lica nijebilo nezakonitosti, te je takav način poslovanja bio uskladjen i odobren od službenika Službe društvenog knjigovodstva, jer su na taj način i drugi restorani nekomercijalnog tipa vršili nabavku robe. Nadalje, u postupku je nesporno utvrđeno, da je isplata dobavljača-fizičkih lica, vršena preko blagajne iz sredstava namjensko podignutih sa žiro računa preduzeća za otkup poljoprivrednih proizvoda, a što je sud nesporno utvrđio iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i njegovog usmenog izjašnjenja na glavnom pretresu, a što je i detaljno opisano u nalazu na strani 13 i 14. Takodje je nesporno utvrđeno da je po tom osnovu ukupan iznos novčanih sredstava podignut sa žiro računa preduzeća JP Vodovod i kanalizacija u 2003. godini, iznosio 154.948,50 eura, a da je dobavljačima fizičkim licima isplaćen iznos od 152.295,31 euro, sve na osnovu otkupnih listova. Takodje je nesporno utvrđeno, a kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke da je nabavka robe putem otkupnih listova propraćena dokumentacijom, vezanom za evidenciju "ulaza robe", što je evidentirano u knjizi ulaza robe, u dva primjerka, kako je to predviđeno Uputstvom o radu restorana, ali da jedan dio te finansijske dokumentacije nije dostavljan knjigovodstvu preduzeća na knjiženje, već je ostajao u restoranu suprotno uputstvu o radu restorana.

Nadalje, u postupku je nesporno utvrđeno da je obim poslovanja restorana društvene ishrane u 2003. godini bio povećan, a kako to proizilazi iz iskaza svjedoka Janketić Zorana, direktora sektora za ekonomsko komercijalne poslove preduzeća Vodovod i kanalizacija, obzirom da je u toj godini preduzeće slavilo jubilej-50 godina osnivanja, te da su tim povodom u preduzeću odvojena određena novčana sredstva povodom obilježavanja tog jubileja, koja sredstva su naknadno odlukom uprave preduzeća, opredijeljena za rad restorana, a što proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, te da su u 2003. godini u okviru restorana mimo osnovne djelatnosti restorana, pružane usluge "spoljnim činiocima", odnosno pružane su usluge u dijelu organizovanje ručkova, večera i koktela za poslovne partnere preduzeća, organizovanje zabava u organizaciji sindikata JP Vodovod i kanalizacija, raznih svečanosti, proslava i jubilea preduzeća koji rade u okviru Opštine Podgorica i pružanje usluga raznim društveno političkim organizacijama, a koje usluge su bile van osnovne djelatnosti restorana, odnosno obezbeđenje toplog obroka radnim danima, a prema potrebama subotom, nedeljom i praznicima i u produženom radu, a kako to takodje proizilazi iz finansijske dokumentacije preduzeća i nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke. Nadalje, nesporno je utvrđeno da je u toku 2003. godine po osnovu osnovne djelatnosti restorana, tj. pruženje toplih obroka radnicima utrošeno 43,095,00 eura, a što je sve evidentirano u knjigovodstvu preduzeća kroz obrazac "izlaz robe" dostavljen računovodstvu na knjiženje, dok je van osnovne djelatnosti izvršeno 640 pojedinačnih usluga, a koje usluge su se sastojale u organizovanju poslovnih ručkova, večera i koktela za poslovne prijatelje, proslave, svečanosti i jubileje, zašta je u restoranu utrošeno 101,037,13 eura, a kako to proizilazi iz finansijske dokumentacije i nalaza i mišljenja vještaka, te da je po osnovu osvarenih usluga, odnosno razduženja za 2003. godinu, a koja su ostala neproknjižena u finansijskoj dokumentaciji preduzeća, ostvarene još 122 usluge, zašta je utrošeno 90.175,74 eura, o čemu je vještak dao potpun tabelarni i pojedinačni prikaz svih usluga na strani 28 i 29 svog nalaza. Takodje, iz nalaza i mišljenja vještaka, nesporno se utvrđuje da je u toku 2003. godine, utrošak materijala za potrebe restorana (brašno, šećer, ulje, so, med, papar, voće, povrće, čumur, razna ambalaža i drugo) utrošeno 14.293,11 eura, a za održavanje higijene 1.880,96 eura. Takodje je u postupku utvrđeno, a na

osnovu nalaza i mišljenja vještaka fin. struke da je u restoranu vršen popis robe na početku i na kraju godine i na kraju svakog obračunskog perioda (mjesečni popisi), što je predstavljalo mjesečni izvještaj o radu restorana u skladu sa utvrdjenim obavezama propisanim uputstvom, a što je utvrđeno i uvidom od strane suda u finansijsku dokumentaciju od strane preduzeća. Konačno, na osnovu nalaza i mišljenja finansijske struke u postupku je nesporno utvrđeno da je ukupno zaduženje restorana za 2003. godinu po svim osnovama iznosilo 250.481,94 eura, koliko je iznosilo i ukupno razduženje za 2003. godinu, a koje zaduženje se odnosilo na izvršenu nabavku robe od dobavljača pravnih lica u iznosu od 101.285,75 eura, nabavku robe od dobavljača fizičkih lica u iznosu od 152.291,31 euro, da je sa žiro računa preduzeća za izmirenje obaveza po osnovku nabavke robe putem otkupnih listova ukupno podignuto 154.847,50 eura u gotovom novcu, sa kojim iznosom je zadužena blagajna preduzeća, a da je od tih novčanih sredstava za izmirenje obaveza po osnovu nabavke robe za dobavljače fizička lica isplaćeno 152.291,31 euro, koliko iznosi i razduženje restorana JP Vodovod i kanalizacija odnosno vrijednosti izraz i utrošenog materijala i sredstava za održavanje higijene u 2003. godini i po osnovu realizovanih bonova (osnovne djelatnosti restorana), a što je sve utvrđeno preko obrasca izlaz robe, što u konačnom znači da za oštećeno preduzeće Vodovod i kanalizacija nije nastupila materijalna šteta, kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i njegovog usmenog izjašnjenja na glavnom pretresu.

Cijeneći naprijed utvrđeno činjenično stanje stanje, a posebno imajući u vidu utvrđenje stalnog sudskog vještaka finansijske struke, ovaj sud nalazi da u postupku nije dokazano da su optuženi Popović Slobodan i Nenadović Dejan izvršili krivično djelo nesavjesan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi čl. 2. Krivičnog zakonika, a optužena Bulatović Nada krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, u sticaju sa krivičnim djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika.

Naime, optuženim Popović Slobodanu i Nenadović Dejanu se optužnicom stavlja izvršenje krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika, tj. da su kao odogovorna lica i to optuženi Popović Slobodan u svojstvu direktora Sektora za ekonomsko komercijalne poslove JP Vodovod i kanalizacija, a optuženi Nenadović Dejan u svojstvu blagajnika u tom preduzeću, kršenjem Uputstva o radu restorana Društene ishrane, a optuženi Popović i propuštanje dužnosti nadzora očigledno nesavjesno postupali u vršenju službe, iako su bili svjesni, bili dužni i morali biti svjesni, da usled toga može nastupiti imovinska šteta za oštećeno preduzeće, dok se optuženoj Bulatović Nadi istom optužnicom stavlja na teret izvršenje krivičnog djela pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, u sticaju sa krivičnim djelo falsifikovanje službene isprave iz čl. 227. st. 3. u vezi st. 2. KZ RCG, obzirom da je optužena obavljajući poslove šefa restorana, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist prisvojila novac, koji joj je povjeren u radu, na način što je sačinjavala i potpisivala službene isprave sa neistinitim podacima-otkupne listove o navodnoj kupovini poljoprivrednih proizvoda, koje je optuženi Popović ovjeravao svojim potpisom bez prateće dokumentacije ulaza robe poljoprivrednih proizvoda u restoran, a optuženi Nenadović na osnovu takve kfitivne dokumentacije isplaćivao gotov novac od dnevnog pazara blagajne i sa žiro računa preduzeća optuženoj Bulatović Nadi, a zatim sačinjavao naloge blagajne za isplatu po osnovu otkupnih listova, koje naloge je svojeručnim potpisom ovjeravao optuženi Popović Slobodan, po osnovu čega je optužena Bulatović Nada preuzela i prisvojila novac u ukupnom iznosu 152. 291,31 euro, u kom iznosu je nastala šteta za preduzeće JP Vodovod i kanalizacija.

Cijeneći činjenične navode iz optužnice, odnosno zakonska obilježja krivičnih djela koja se optuženima stavlja na teret, proizilazi da je jedan od bitnih elemenata bića krivičnog djela

nesavjestan rad u službi iz čl. 417. st. 3. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika, koji se optuženim Popović Slobodanu i Nenadović Dejanu stavlja na teret taj da je oštećenom nastupila imovinska šteta, koja prema kvalifikaciji iz optužnice prelazi iznos od 30 hiljada eura, dok je za krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 3. u vezi st. 2. Krivnog zakonika koje je optuženoj Bulatović Nadi stavljeno na teret, kao bitan element djela propisano da je neophodno da izvršilac tog krivičnog djela prisvoji novac povjeren mu u radu i na taj način sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist, koji prema kvalifikaciji iz optužnice takodje treba da prelazi iznos od 30 hiljada eura. Imajući u vidu naprijed navedena bitna obilježja ovih krivičnih djela, kao objektivni uslov inkriminacije i dovodeći to u vezu sa utvrđenim činjeničnim stanjem, koje proizilazi iz provedenih dokaza na glavnom pretresu, a prevashodno iz činjeničnog uvrđenja koje proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Milanka Bata Milića i njegovog usmenog izjašnjenja naglavnom pretresu, a koji nalaz je sud cijenio kao stručan, jasan objektivn i zasnovan na pravilima struke i nauke, nesporno se utvrđuje, da za oštećeno preduzeća JP Vodovod i kanalizacija nije nastupila materijalna šteta u iznosu od 152,291,31 euro, te stoga po nalaženju ovog suda nije dokazano da su optuženi Popović Slobodan i Nenadović Dejan, svojim radnjama prouzrokovali imovinsku štetu u preduzeću, odnosno da je optužena Bulatović Nada nije prisvojila novac povjeren joj na radu i na taj način sebi pribavila protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 152.291,31 euro, na štetu oštećenog preduzeća, a kako je to predstavljeno optužnim aktom tužioca, zbog čega je sud optužene oslobodio od odgovornosti shodno čl. 363. st. 1. tačka 3. Zakonika okrivničnom postupku.

Imajući prednje u vidu, po ocjeni ovog suda u postupku nije dokazano da je optužena Bulatović Nada izvršila krivično djelo falsifikovanje službene isprave iz čl.227. st. 3. u vezi st. 2. KZ RCG, jer u postupku nije dokazano da je optužena u otkupne listove unosila neistinite podatke o navodnoj kupovini poljoprivrednih proizvoda od raznih dobavljača fizičkih lica, obzirom da je nesporno utvrđeno, a kako to proizilazi prevashodno iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i njegovog usmenog izjašnjenja na glavnom pretresu da se radi o validnoj finansijskoj dokumentaciji, obzirom da podaci iz otkupnih listova odgovaraju utvrđenim zalihama robe, utvrđenih na osnovu validne finansijske dokumentacije sačinjene prilikom zaduženja restorana-ulaz robe, tako i sa finansijskom dokumentacijom koja se tiče razduženja restorana-izlaz robe, pa činjenica, da u odredjenom broju otkupnih blokova nijesu unošeni podaci za dobavljače fizička lica, nepotvrđuju navode optužnog akta tužioca, da su u otkupne blokove unošeni neistiniti podaci, iz koga razloga je sud optuženu Bulatović Nadu oslobodio od odgovornosti za ovo krivično djelo shodno čl. 363. st. 1. tačka 3. ZKP-a, jer nije dokazano da je optužena izvršila krivično djelo za koje je optužena.

Sud je posebno cijenio činjenicu da otkupni listovi koji su bili ovjereni od strane optuženog Popović Slobodana, a na osnovu kojih je Bualović Nada podizala gotov novac sa blagajne restorana, koji novac joj je isplaćivao optuženi Nenadović Dejan na osnovu tih istih otkupnih listova, ne sadrže kompletne podatke za individualne poljoprivredne proizvođače, od kojih je roba otkupljivana za potrebe restorana, odnosno da odredjen broj otkupnih listova uopšte ne sadrži podatke tih individualnih proizvođača, te da u knjigovodstvu preduzeća nije evidentiran "ulaz" te robe po osnovu tih otkupnih listova, a što nesumnjivo proizilazi i iz nalaza vještaka i njenog usmenog izjašnjenja, pa sud nalazi da takvo činjenično utvrđenje ne može predstavljati odlučnu činjenicu, koja bi ukazivala da su optuženi izvršili krivična djela stavljena im na teret. Ovo tim prije, što ni iz iskaza saslušanih svjedoka Radinović Radovana i Pejović Nade, ovlašćenih policijskih službenika koji su izvršili inspekcijški nadzor poslovanja restorana Društvene ishrane, koje posluje u okviru u "Javnog preduzeća Vodovod i

kanalizacija", proizilazi da su prilikom kontrole utvrdili razliku u razduženju i zaduženju restorana u iznosu od 145.000,00 eura, a da je u knjigovodstvu postojala evidentirana nabavka robe samo od pravnih lica u iznosu od 101.000,00 eura, a bi provjerom u knjigovodstvu preduzeća JP Vodovod i kanalizacija utvrdili da je za inkriminirani period sa računa preduzeća za potrebe restorana, isplaćen iznos od 240.000,00 eura, što je kod svjedoka izazvalo samo sumnju u postojanje manjka, na osnovu te razlike uz konstataciju da nabavka robe po osnovu otkupnih listova nije evidentirana u knjigovodstvu restorana pod stavkom "ulaz" robe. Međutim, finansijskim vještačenjem stalnog sudskog vještaka finansijske struke, takva sumnja nije dokazana, obzirom, da je vještak pregledajući cjelokupnu dokumentaciju restorana Društvene ishrane utvrdio, da i pored činjenice da određeni broj otkupnih listova nije sačinjen u skladu sa propisima, jer na isti nije upisano ime dobavljača, već samo vrsta robe i mjesto gdje je roba nabavljena (pijaca), utvrdio da je po osnovu tih otkupnih listova zaduživan magacin restorana, a koja dokumentacija je uredno knjižena, na osnovu koje dokumentacije su konkretno i uredno utvrđivane zalihe, a što je vještak utvrdio pregledom mjesečnih izvještaja, koji su sačinjavani shodno uputstvu o radu restorana, a koja količina zaliha se poklapa sa "izlazom" robe, shodno utrošku te robe u restoranu, što je sve konstatovano na kraju obračunskog perioda, pa ovaj sud nalazi da otkupni listovi i pored nepravilnosti koje sadrže, mogu predstavljati validnu finansijsku dokumentaciju, a koja činjenica nije od uticaja za drugačije presudjenje za ovu krivično pravnu stvar.

Odluka o sudskim troškovima, donijeta je shodno čl. 203. st. 1. ZKP-, kojim je propisano da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, a koji se odnose na troškove koje je su imao po osnovu finansijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 2.015,00 eura.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Novčić Slobodanka s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Predrag Tabaš s.r.

PRAVNA POUKA
Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda,
sve u roku od 15 dana od dana
prijema pismenog otpravka.

ZTO: Novčić Slobodanka

N. S.